

רְקִיעֵינוּ, עַד דְּסָלִיק קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. פְּדִין פְּתִיב, פִּי קוּלְךָ עָרַב וּמְרַאף נְאוּה. וְהַשְׁתָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲקַק דִּיוֹקְנָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן לְעִילָא וְקָלִיה לְעִילָא לְעִילָא סְלָקָא, וּמִתְעַטְרָא בְּכִתְרָא קְדִישָׁא, עַד דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִתְעַטְר בֵּיהּ בְּכִלְהוּ עֲלָמִין. וּמִשְׁתַּבַּח בֵּיהּ. עֲלִיה פְּתִיב, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

וְאִז פְּתוּב, פִּי קוּלְךָ עָרַב וּמְרַאף נְאוּה. וְעַכְשָׁו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹקֵק אֶת דִּיוֹקְנֵי שְׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן לְמַעְלָה, וְקוּלוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה עוֹלָה, וּמִתְעַטְר בְּכִתְרֵי הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַטְר בּוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּמִשְׁתַּבַּח בּוֹ. עֲלִיו פְּתוּב (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיא וַאֲמַר, (קהלת א) מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר הוּא (נְקַרָא שְׁמוֹ ל"ג) וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת וְגוֹ'. מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר, הֵינּוּ דְתַנְיִנָן, עַד לָא בְרָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הָאֵי עֲלָמָא, הָוּה בְּאֵרִי עֲלָמִין וְחָרִיב לִוְן, עַד (דף ט"א ע"ב) דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְלִיק בְּרַעוּתִיהּ, לְמַבְרִי הָאֵי עֲלָמָא, וְאֲמַלִּיךְ בְּאוּרֵיתָא. פְּדִין אֲתַתְּקֵן הוּא בְּתַקּוּנֵנוּ, וְאֲתַעַטְר בְּעַטְרוֹי, וּבְרָא הָאֵי עֲלָמָא. וְכָל מְאִי דְאֲשְׁתַּכַּח בְּהָאֵי עֲלָמָא, הָא הָוּה קָמִיהּ, (וְהָא סְלִיק מִקָּמִיהּ) וְאֲתַתְּקֵן קָמִיהּ.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיא וַאֲמַר, (קהלת א) מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת וְגוֹ'. מַה שֶּׁהִיָּה כְּבֹר, הֵינּוּ מַה שֶּׁשְּׁנִינּוּ, שְׁטָרִם בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הִיָּה בּוֹרָא עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵם, עַד שֶׁעָלָה בְּרַצוֹנוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְנִמְלַךְ בְּתוֹרָה. אִז הוּא הִתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנֵנוּ וְהִתְעַטְר בְּעַטְרוֹתָיו, וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל מַה שֶּׁנִּמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה הָרִי הִיָּה לְפָנָיו (שֶׁהָרִי עָלָה מִלְּפָנָיו) וְהִתְתַּקֵּן לְפָנָיו.

וְחֲתָנָא, כָּל אֵינּוֹן דְּבְרִי עֲלָמָא, דְּאֲשְׁתַּכַּחוּ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא, הָא הוּוּ קְיָיְמִי קָמִיהּ בְּדִיוֹקְנֵיהוֹן. (וְהָכִי חֲתָנָא) אֲפִילוּ כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין דְּבְנֵי נָשָׁא, עַד לָא יִחַתּוּן לְעֲלָמָא, כְּלָהוּ גְלִיפִין קָמִיהּ בְּרַקִּיעָא, בְּהָהוּא דִּיוֹקְנָא מִמָּשׁ, דְּאֵינּוֹן בְּהָאֵי עֲלָמָא. וְכָל מַה דְּאוּלְפִין בְּהָאֵי עֲלָמָא, כְּלָא יָדְעוּ עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא. וְתַנְיָנָא, הָאֵי בְּאֵינּוֹן זְכָאֵי קְשׁוּט. וְכֹרְ אֵינּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכַּחִין זְכָאֵין בְּהָאֵי עֲלָמָא, אֲפִילוּ תַמָּן, מִתְרַחֲקִין מִקָּמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעָאֲלִין בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְדַחֲקִין שְׁעָתָא, וְנַחֲתִין לְעֲלָמָא. וְהָיָא נִשְׁמַתָּא דְלַהוֹן, הָא אוּלְפִנָא, כְּמָה דְּאֵינּוֹן קָשִׁי קְדָל בְּהָאֵי עֲלָמָא, כְּפֹךְ הוּוּ עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא. וְהָהוּא חוּלְקָא קְדִישָׁא דִּיהֵב לִוְן רְמָאן לִיהּ,

וְשְׁנִינּוּ, כָּל אוֹתָם מְנַהֲיֵי הָעוֹלָם שְׁנִמְצָאִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, טָרִם שְׂיַכְאוּ לְעוֹלָם, הָרִי הִיוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו בְּדִיוֹקָן שְׁלָהֶם. (וְכֹר שְׁנִינּוּ) אֲפִילוּ כָּל אוֹתָן נִשְׁמַת בְּנֵי הָאָדָם טָרִם שְׂיַרְדּוּ לְעוֹלָם, כְּלָן חֲקוּקוֹת לְפָנָיו בְּרַקִּיעַ בְּאוֹתוֹ דִּיוֹקָן מִמָּשׁ שְׁהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְכָל מַה שְׁלוּמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַכֹּל יָדְעוּ טָרִם בּוֹאֵם לְעוֹלָם. וְשְׁנִינּוּ, זֶה בְּאוֹתָם צְדִיקֵי אָמֶת. וְכֹרְ אוֹתָם שְׂאִין נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲפִילוּ שְׁם מְרַחֲקִים מִלְּפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִכְנָסִים לְנֶקֶב תַּהוּם רַבָּה, וְדוֹחֲקִים אֶת הַשְּׁעָה וְיוֹרְדִים לְעוֹלָם. וְאוֹתָהּ הַנִּשְׁמָה שְׁלָהֶם, הָרִי לְמַדְנוּ, כְּמוֹ שְׁהֶם קָשִׁי עָרַף בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּפֹךְ הִיוּ טָרִם בּוֹאֵם לְעוֹלָם. וְאֶת אוֹתוֹ חֲלַק קְדוּשׁ שְׁנַתָּן לָהֶם וְרָקוּ אוֹתוֹ, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים

ונטמאים באותו נקב תהום רבה, ונוטלים חלקם משם, ודוחקים את השעה ויורדים לעולם. אם זוכה אחר כך ושב בתשובה לפני רבונו - הוא נוטל את אותו חלק שלו ממש. זהו שכתוב, (קהלת ו) מה שהיה כבר (נקרא שמו) הוא, (שם א) ואשר להיות וגו' כבר היה.

בא ראה, לא נמצאו כמו בני אהרן בישראל, פרט למשה ואהרן, והם נקראו אצילי בני ישראל. ועל שטעו לפני המלך הקדוש מתו. וכי הקדוש ברוך הוא רצה לאבדם? והרי שנינו בסוד המשנה, שהקדוש ברוך הוא עושה חסד עם הכל, ואפלו את רשעי העולם אינו רוצה לאבדם, וצדיקי האמת הללו, היעלה על דעתך שנאבדו מן העולם?! איפה הזכות שלהם? איפה הזכות של אביהם, וזכותו של משה גם כן? ואיך הם נאבדו?

אלא כך למדנו מהמאור הקדוש, שהקדוש ברוך הוא חס על פגודם, ונשרף גופם בפנים, ונשמתם לא נאבדה, והרי בארנו. ובא ראה, טרם שמתו בני אהרן כתוב (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לקח לו וגו', נקרא שמו פנחס, שהיה עתיד לתקן את העקם. זהו שכתוב ואשר להיות כבר היה.

ולמדנו, כל צדיקי האמת טרם שיבאו לעולם, כלם מתקנים למעלה ונקראים בשמות. ורשב"י, מיום שפרא הקדוש ברוך הוא את העולם, היה מזמן לפני הקדוש ברוך הוא ונמצא עמו, והקדוש ברוך הוא קרא אותו בשמו, אשרי חלקו למעלה ולמטה, עליו כתוב (משלי כג) ישמח אביך ואמך. אביך - זה הקדוש ברוך הוא. ואמך - זו כנסת ישראל.

ואזלין ושטיין ואסתאבון, ביהווא נוקבא דתהומא רבא, ונטלי חולקיהון מתמן, ודחקין שעתא ונחתי לעלמא. אי זכי לבתרי, ותב בתיובתא קמי מאריה, הוא נטיל ההוא חולקא דיליה ממש, הדא הוא דכתיב, מה שהיה כבר (נקרא שמו) הוא ואשר להיות וגו' כבר היה.

תא חזי בני אהרן לא אשתכחו בישראל פוותיהו, בר משה ואהרן, ואינון אקרוין אצילי בני ישראל. ועל דטעו קמי מלכא קדישא, מיתו. וכי קדשא בריך הוא בעא לאובדא לון, והא תנינן ברזא דמתניתין, דקודשא בריך הוא עבד חסד בכלא, ואפילו פרשיעי עלמא לא בעי לאובדא לון. והני זפאי קשוט סלקא דעתך דאינון אתאבידו מעלמא, זכותא דלהון אן הוא. זכותא דאבוהון אן הוא. זכותא דמשה הכי נמי. ואינון היך אתאבידו.

ארא הכי אוליפנא מבוצינא קדישא, דקודשא בריך הוא חס על יקרא דלהון, ואתוקד גרמיהון לגו, ונשמתיהון לא אתאבידו, והא אוקימנא. ותא חזי עד לא מיתו בני אהרן פתיב, (שמות ו) ואלעזר בן אהרן לקח לו וגו', אקרי שמייה פנחס, דהוה זמין לאתתקנא עקימא, הדא הוא דכתיב ואשר להיות כבר היה.

והאנא, פלהו זפאי קשוט, עד לא ייתון לעלמא, פלהו אתתקנו לעילא, ואקרוין בשמהן. ורבי שמעון בן יוחאי, מן יומא דברא קדשא בריך הוא עלמא, הוה אזדמן קמי קדשא בריך הוא, ואשתכח עמיה. וקודשא בריך הוא קרי ליה בשמיה, זפאה חולקיה לעילא ותתא, עליה פתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך, אביך: דא קדשא בריך הוא. ואמך: דא כנסת ישראל.

פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר (שיר השירים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ חֲבֵרֵיִיא, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּכַח וְזַמִּין בְּטוֹרָא דְסִינֵי, לְמִיּהֵב אוּרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל, נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה וְסִלְיָהּ רִיחָא טַב, דְקָאִים וְאֶגִּין עֲלֵייהוּ לְדַרְי דְרִין. וְאָמְרוּ, (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר דָּבַר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְּבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ, בַּעֲוֹד דְסִלְיָהּ מִשֶּׁה לְקַבְּלָא אוּרֵייתָא מְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֲתַחֲקֵק בְּתַרֵּי לוחי אַבְנִין, יִשְׂרָאֵל שְׂבָקוּ הָהוּא רִיחָא טָבָא דְהוּא מִתְעַטֵּר עֲלֵייהוּ, וְאָמְרוּ לְעַגְלָא, אֵלֶּהָ אֵלֶּהִיד יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁתָּא הָאֵי קָרָא בְרִזָּא דְחֻכְמָתָא הוּא, תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, הָאֵי נִהְרָא אֲתַפְשֵׁט בְּסִטְרוֹי, בְּשַׁעֲתָא דְמַזְדְּרוּג עַמִּיה בְּזוּוּגָא שְׁלִים, כְּדִין הָאֵי עֵדֶן (וויגא) בְּהָהוּא נְתִיב, דְלֹא אֲתִיידַע לְעִילָא וְתַתָּא, כְּמָה דָּאֲתָּ אָמַר (איוב כח) נְתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט. וְאֲשַׁתְּכַחוּ בְרַעוּתָא דְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן תְּדִירָא חַד מִחַד. כְּדִין נִפְקִין מְבוּעֵין וְנַחֲלִין, וּמַעֲטָרִין לְבֵן קְדִישָׁא, בְּכָל אֵינּוּן כְּתָרִין, כְּדִין כְּתִיב (שיר השירים ג) בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ. וּבַהֲהִיא שַׁעֲתָא יֵרִית הָהוּא בֵּן אַחַסְנָתָא דְאַבּוּי וְאַמִּיה, כְּדִין הוּא אֲשַׁתְּעֲשַׁע, בְּהָהוּא עֲנוּגָא וְתַפְנוּקָא.

וְתָאנָא, בְּשַׁעֲתָא דְמִלְכָּא עֲלָאָה בְּתַפְנוּקֵי מִלְכִין, יְתִיב בַּעֲטָרוֹי, כְּדִין כְּתִיב עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. דָּא יְסוּד דְאַפִּיק בְּרַכָּאן לְאַזְדְּרוּגָא מִלְכָּא קְדִישָׁא (דף ס"ב ע"א) בְּמִטְרוּנִיתָא. (בְּהָא דְרַמָּא) וְכְדִין אֲתִיִּיהֲבוּן בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין, (וּנְפִיקוּ) וּמִתְבָּרְכֵן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין. וְהַשְׁתָּא הָא בּוּצִינָא קְדִישָׁא מִתְעַטֵּר בַּעֲטָרוֹי דְהָאֵי דְרַגָּא, וְהוּא וְחֲבֵרֵיִיא סִלְיָהּ

פָּתַח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. אֶת הַפְּסוּקִים הַזֶּה פָּרְשׁוּהוּ הַחֲכָרִים בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיָּה נִמְצָא וּמִזְמָן בְּהַר סִינֵי לְתַת תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל. נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל נִתְּנוּ וְהִעֲלוּ רִיחַ טוֹב שְׁעַמְד וְהִגִּין עֲלֵיהֶם לְדוֹרוֹ דוֹרוֹת, וְאָמְרוּ (בראשית א) כָּל אֲשֶׁר דָּבַר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְּבַר אַחַר עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ - בַּעֲוֹד שַׁעֲלָה מִשֶּׁה לְקַבְּלָא תּוֹרָה מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנַחֲקָהּ בְּשִׁנֵּי לוחות אַבְנִים, עֲזָבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת אוֹתוֹ רִיחַ טוֹב שֶׁהִיָּה מִתְעַטֵּר עֲלֵיהֶם, וְאָמְרוּ לְעַגְלָא, אֵלֶּהָ אֵלֶּהִיד יִשְׂרָאֵל.

עֲכָשׁוּ פְּסוּקֵי זֶה הוּא בְּסוּד הַחֻכְמָה. בָּא רָאָה, כְּתוּב (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. הַנֶּהָר הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט לְצַדְדֵינּוּ, בְּשַׁעֲתָא שֶׁמִּזְדְּרוּג עֲמוֹ בְּזוּוּגָא שְׁלִים, כְּאֲשֶׁר הִעֲדִין הַזֶּה (וויגא) בְּאוֹתוֹ נְתִיב שְׁלֹא נוֹדַע לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות טז) נְתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט. וְנִמְצָאוּ בְּרַצוֹן שְׁלֹא נִפְרָדִים תְּמִיד אֶחָד מֵאֶחָד. אִזּוּ יוֹצֵאִים מְעִינּוֹת וְנַחֲלִים וּמַעֲטָרִים אֶת הַבֵּן הַקְּדוּשׁ בְּכָל אוֹתָם הַכְּתָרִים, וְאִזּוּ כְּתוּב (שיר ג) בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ. וּבְאוֹתָהּ שַׁעֲלָה יֵרֵשׁ אוֹתוֹ בֵּן יֵרֵשֶׁת אָבִיו וְאָמוּ, וְאִזּוּ הוּא הַשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוֹתוֹ עֲנֵג וְתַפְנוּק.

וְלְכַדְנּוּ, בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִמְלִיךְ הִעֲלִיזוּן בְּתַפְנוּקֵי מְלָכִים יוֹשֵׁב בַּעֲטָרוֹתָיו, אִזּוּ כְּתוּב, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתְּן רִיחוֹ. זֶה הִיְסוּד שְׁמוּצִיא בְּרַכּוֹת לְיוֹג אֶת הַמְּלִיךְ הַקְּדוּשׁ עִם הַגְּבִירָה (בְּרַגְלָה הוּא). וְאִזּוּ נִתְּנוֹת בְּרַכּוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, (וּיוֹצֵאִים) וּמִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים. וְעֲכָשׁוּ הָרִי הַמְּאוֹר הַקְּדוּשׁ מִתְעַטֵּר בַּעֲטָרוֹת הַדְּרָגָה הַזֹּאת, הוּא וְהַחֲבֵרִים מְעֵלִים תְּשַׁבְּחוּת

ממטה למעלה, והיא מתעשרת באותן התשבחות. עכשו יש להוציא ברכות לכל החברים ממעלה למטה בדרגה הקדושה הזו, ורבי אלעזר (שרבי אלעזר) בנו יאמר מאותם הדברים המעלים שלמד מאביו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית (כט) וירא והנה באר בשדה וגו', ונאספו שמה כל העדרים וגו'. יש להסתפל בפסוקים הללו, והם בסוד החכמה שלמדתי מאבא, וכך למדתי: וירא והנה באר בשדה, איזו באר? זהו שכתוב (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. והנה שם שלשה עדרים צאן רבצים עליה, שאלו הם גצח סוד יסוד, שאלו הם הרובצים עליה ועומדים עליה. ומאליה מתמלאת הבאר הזו בברכות.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, שתי מהבאר הזו נזונים עליונים ותחתונים (עולמות תחתונים), וכלם מתברכים באחד. והאבן גדולה על פי הבאר, זהו הדין הקשה שעומד עליה מהצד האחר להניק לה (ממנה). ונאספו שמה כל העדרים, אלו הם ששת כתרי המלך שכלם מתפנסים ומשפיעים ברכות מראש המלך ומריקים לתוכה. וכשכלם מתבררים באחד להריק בה, אז כתוב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (גוללים) את אותו הדין הקשה ומעבירים אותו ממנה.

והשקו את הצאן, מריקים ברכות מאותה באר לעליונים ולתחתונים. אחר כך - והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה. ושב אותו הדין למקומו, משום שצריך לו לבשם את העולם שצריך לעולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים

השבחן מתתא לעילא, והיא מתעטרא באינון השבחן. השתא אית לאפקא ברכאן לכלהו חברייא מעילא לתתא, בהאי דרגא קדישא, ורבי אלעזר (ס"א רבי אלעזר) בריה לימא מאינון מלין מעליין דאוליה מאבוי.

פתח רבי אלעזר ואמר, (בראשית כט) וירא והנה באר בשדה וגו'. ונאספו שמה כל העדרים וגו'. הני קראי אית לאסתכלא בהו, וברזא דחכמתא אינון, דאוליפנא מאבא, והכי אוליפנא, וירא והנה באר בשדה, מאן באר. דא הוא דכתיב, (במדבר כא) באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם. והנה שם שלשה עדרים צאן רובצים עליה, אליון אינון נצח הוד יסוד, דאליון אינון רביעין עליה, וקיימין עליה, ומאליון אתמליא ברכאן ההיא באר.

כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים, דהא מן האי באר אתזנו עליון ותתאין (כ"א עליון תתאין), ומתברכאן פלהו כחדא. והאבן גדולה על פי הבאר, דא הוא דינא קשיא, דקיימא עליה מסטרא אחרא לניקא לה (כ"א מינה). ונאספו שמה כל העדרים, אליון אינון שית כתרי מלפא, דמתפנשי כלהו, ונגדי ברכאן מרישא דמלפא, ומריקו בה. וכד אתחבראן פלהו כחדא לארקא בה, כתיב וגללו את האבן מעל פי הבאר, מנדיין (כ"א מנדיין) לההוא דינא קשיא, ומעברין ליה מינה.

והשקו את הצאן, מריקין ברכאן מההיא באר, לעלאין ותתאין לבתר והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה. תב ההוא דינא לאתריה, בגין דאצטריך ליה לבשמא עלמא, ולתקנא עלמא. והשתא הא קדשא בריך הוא אריק עלייכו ברכאן, ממבוועא דנחלא, ולתמן העולם. ועכשו הרי הקדוש ברוך הוא מריק עליכם ברכות ממעין הנחל, ומכם מתברכים